

Защото Са рра нѣмаше време да ѣ непразна,
Но съ колыж-тѣ Ти естество-то ѣ са преокъриа.

Окааниа Сарра ! тутакси стана непразна,
Та са надаше ще бѣди весела и радостна.

Сына Ис а а ка та родена като видѣ,
Въ аѣта да порасни надахмѣа въ Текѣ.
Въ сѣме-то ни родове-тѣ да са подновѣатъ,
Во Христа Мессіа порождена да поварватъ.

Но защо, цѣль-тѣ Божественнѣ си прѣмѣниахъ Ты?

Молѣж-ти са, Господи, на старостъ ны помнабай Ты.
Яко за грѣхове тѣ ми ще ма накажишъ,
Мене да накажишъ; Исаака да пожалишъ.

Дай ми Боже зло да си претегамъ ѣ сирмашіеъ,
Отъ тѣзъ жертвѣ дай на Ис а а ка слободѣеъ.
Ты си далъ на Мене многѣ бещи да ги владѣамъ,
Батъ минъ Богатъ на сѣбѣтъ, О Боже, другъ не ѣ ималъ.

Тѣхъ сичкы-тѣ отъ минъ да земнишъ нынѣ повелѣѣи.
Но тозъ корбанъ да ми даришъ на менъ са Ты смнѣѣи,
Въмини, О Боже, минъ сѣзъ дадено-то Царство,
Остави Ис а ка жнѣ да Ти слугѣва въ рабство.

Когато са роди тѣй чадо бѣ сѣ а н х м и е а.
На плачь недѣѣи обрѣща радость-тѣ ни, молимеа,
Яко нмаамъ грѣ х о в е азъ іоши и погрѣшкы,
Исаакъ да ги не плаща, те са твърдѣ тѣжкы.

О Авра'мовѣхъ доме! кой та проклѣ съ проклѣтіеъ?

Отъ гдѣ ти доди тѣзи тѣмни тѣмнотѣеъ?

Сирмашка,